

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 14 til § 31 af *Udvalget* er taget tilbage. Hvis ingen optager det, er det bortfaldet. (Ophold.) Det er da bortfaldet.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af *Udvalget* (se foran) vedtoges uden Afstemning.

Underændringsforslag Nr. 3 til Ændringsforslag Nr. 2 af *Ordføreren* vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Ændringsforslag Nr. 2 til § 4 af *Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet* vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 6 af *Udvalget* vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 5 til samme Paragraf af *Ordføreren* vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 6 til samme Paragraf af *Udvalget* vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 8 til § 25 af *Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet* vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 9 og 10 til § 26 af *Udvalget* vedtoges uden Afstemning.

Underændringsforslag Nr. 12 til Ændringsforslag Nr. 11 af *R. Nielsen* (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds) vedtoges enstemmigt med 87 Stemmer.

Det saaledes ændrede Ændringsforslag Nr. 11 til § 28 af *Udvalget* vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 13 til § 31 af *Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet* vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslag sattes derefter som Helhed til Forhandling.

Borghjerg: Skønt vi fra vor Side ikke ere fuldt tilfredse med Lovforslaget, som det nu foreligger, agte vi dog at stemme for det ved den endelige Afstemning, altsaa for Oversendelsen til det andet Ting. Vi gøre det, fordi vi gerne ville have, at Sognemenighederne skulle have Indflydelse paa Præsteembedernes Besættelse, og fordi det efter den Forhandling, der nu har fundet Sted, ikke viser sig muligt at lovfæste denne Indflydelse uden ved at tage det Apparat med, som Menighedsraadene ere, et Apparat, som vi i og for sig anse for overflødigt, og som jeg helst saa ganske udeladt. Men, som jeg udtalte ved første Behandling, vi betragte det som en blot og bar Decentraliseren af et Stykke kulturministeriel Administration, og vi erkende fra vor Side, at Tendensen deri helt igennem, navnlig sammenlignet med tidligere Love og Lovforslag, er frisindet. Vi stemme for dette Lovforslags Overgang til Landstinget, ligesom vi i 1902 stemte for det da foreliggende Lovforslag om Menighedsraad, skønt vi næredé de samme Betæneligheder, som vi nu nære.

Vi gøre det nu saa meget hellere, fordi den Forhandling, der nu skal føres med det andet Ting om disse Sager, kunne vi med større Tryghed lægge i den nuværende Kultusministers Haand, end vi i sin Tid lagde den i den daværende Kultusministers. Det viste sig jo den Gang, at da vi i 1902 stemte for Lovforslaget om Menighedsraad bl. a. i Tillid til, at den daværende Kultusminister vilde staa fast paa sin Modstand mod Kirkekommissionen, den Modstand, han saa klart og skarpt havde udtalt overfor en Deputation, der forlangte et Kirkeraad, bleve vi skuffede i denne Tillid, thi da Sagen kom tilbage fra Landstinget, var der sluttet et Kompromis mellem den daværende Kultusminister og Landstinget gaaende ud paa at føje det kirkelige Udvalg til Menighedsraadene. Derfor maatte vi i 1903 stemme mod Lovforslaget, og derfor saa vi det uden Sorg bortfalde i Fjor. Nu vide vi, at den nuværende Kultusminister i Modsætning til den daværende er en bestemt Modstander af Kirkeraadet og en Kirkeforfatning i Kirkekommissionernes Forstand; derover glæde vi os. Han har udtalt sig klart og skarpt, og vi ere desuden komne til den Overbevisning, at det er hans ganske overordentlig stærkt udprægede personlige Overbevisning, saa vi vide, at det Standpunkt forlader han ikke; i den Henseende ere vi trygge. Vi have ligeledes set ikke mindst under Udvalgsforhandlingerne, at den nuværende